

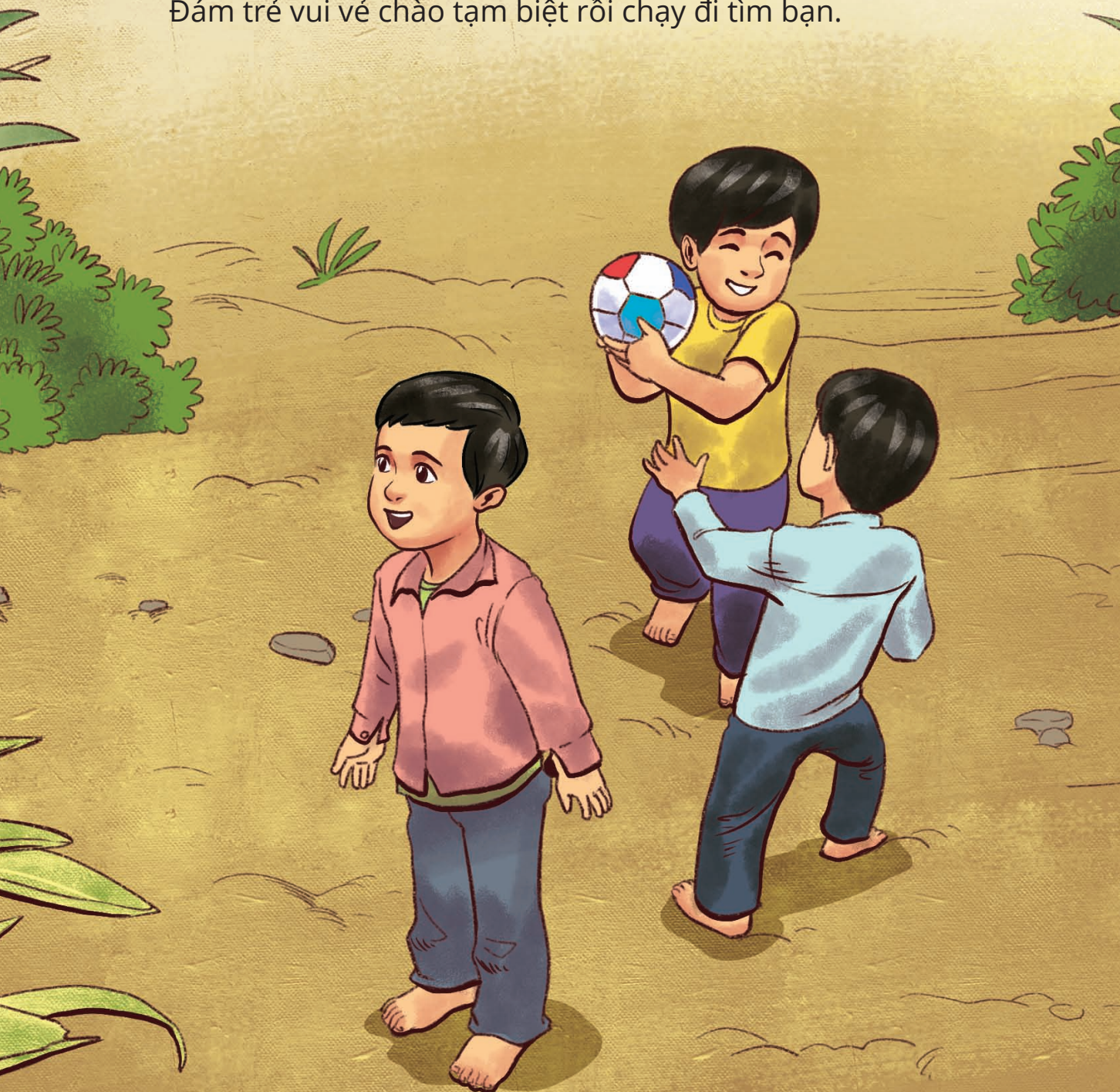

Chiều dần buông trên vùng núi cao, một tốp bạn nhỏ í ới sang rủ Tuấn đi chơi:

“Cô ơi, bạn Tuấn đâu rồi ạ?” Một bạn nhanh nhẩu hỏi.

“Tuấn đang đi cắt cỏ giúp cô cháu ạ.” Người mẹ hiền hậu trả lời, tay vẫn thoăn thoắt tẽ ngô.

Đám trẻ vui vẻ chào tạm biệt rồi chạy đi tìm bạn.

Trên một sườn đồi thuộc huyện Bảo Yên, tỉnh Lào Cai, có một cậu bé vóc người nhỏ thó, tay chân lấm lem, đang cõng gùi cỏ trên lưng, chân bước đi chầm chậm.

Đó là Bàn Anh Tuấn, học sinh lớp 3B, Trường phổ thông Dân tộc bán trú Tiểu học Tân Tiến.

Thấy bóng Tuấn thấp thoáng từ xa, đám bạn đã ríu rít ùa về phía em, hồi hả rủ:

“Chơi đuổi bắt nào! Bọn tớ tìm cậu mãi!”

Tuấn dừng bước, tươi cười đáp:

“Đợi tớ mang cỏ về cho mẹ đã nhé!” Nói rồi cậu bé rảo bước thật nhanh chạy về nhà.

